

URNES

Franc Aleu, Nora Ancarola, Miquel Arnaudiès, Biel Barnils Carrera, Jacque Barral, Núria Batlle, Pere Bellès, Fabien Boitard, Danièle Busquet, Tom Carr, Francesca Caruana, Pascal Comelade, Roger Cosme Esteve, Joël Desbouiges, Quim Domene, Philippe Domergue, Pep Duran Esteve, Ignasi Esteve i Bosch, Joan Fontcuberta, Marc Fourquet, Gabriel, Jesús Galdón, Jordi Isern, Salvador Juanpere, Patrick Jude, Emmanuelle Jude, Brigitte Kühlewind Brennenstuhl, Delphine Labedan, Lola Lasurt, Antoni Llena, Anna Llimós, Francesca Llopis, Assumpció Mateu, Odile Marot, Enric Mauri, Carme Miquel, Pere Noguera, Gilles Olry, Frederic Perers, Enric Pladevall, Xevi Prat, Jaume Ribas, Antònia Ripoll, André Rober, Dolors Rusiñol Masramon, Esteve Sabench, Gerard Sala, Carme Sanglas, Claret Serrahima, Servand Solanilla, David Torrents i Jacqueline Molnar, Francesc Torres, Montse Vendrell, Christian Vila, Marga Ximenez.

55 ARTISTES PER LA LLIBERTAT

Comitè de solidaritat catalana - Catalunya nord

URNES

INTRODUCCIÓ I SINOPSI DE L'EXPOSICIÓ

Les societats, com a col·lectius, van configurant objectius i anhels que les porten a desenvolupar projectes i fites per a la consecució de les quals s'han estructurat normes i lleis que les ordenin i les vehiculin.

En aquest context el poble català, amb l'anhel de poder expressar de manera clara i democràtica la seva opció sobre la independència del seu país, va assistir de manera massiva al referèndum organitzat pel Govern de Catalunya, format després d'unes eleccions en les quals els partidaris del referèndum va obtenir la majoria en el Parlament de Catalunya.

L'1 d'octubre el poble català va veure com la força policial va actuar de manera clarament violenta sobre el seu dret d'expressió.

Era per a molts impensable que en el nostre entorn geogràfic, Europa, i en l'àmbit de temps, segle XXI, es donaria el cas que les lleis fossin per limitar els anhels, i que les estructures vigents servissin per ofegar projectes.

Però encara és més difícil d'entendre -i impossible d'acceptar- que la força policial servís per reprimir, amb violència, la intenció d'un poble pacífic d'expressar la seva opció a través del vot.

Els fets de l'1 d'octubre quedaran a la memòria col·lectiva com una vergonya per a la democràcia, més enllà de l'opció particular de cadascú. Les urnes, objectes de plàstic xinès, materialitzen tota la dimensió èpica d'aquesta jornada electoral. Vingudes, segons diuen, de la Maternitat d'Elna i vehiculades per milers de braços anònims i invisibles, han estat el Greal per a una bona part de la societat catalana. Buscades i perseguides per les policies del regne d'Espanya, han aparegut miraculosament a les primeres hores del dia en cada poble català. Protegides i defensades per demòcrates a favor -però també en contra- de la independència de Catalunya. Les urnes són el símbol de l'1 d'octubre.

En aquest context social, els artistes com a testimonis de la història de l'home i les seves relacions i element d'anàlisi de la vinculació de l'ésser humà i el seu entorn, posen la seva creativitat com a crit d'alarma sobre el que ha succeït, i fan denúncia del dèficit democràtic per reclamar que els fets de l'1 d'octubre no es repeteixin mai més.

L'exposició **URNES** mostra el treball d'una cinquantena d'artistes de Catalunya, des del nord al sud, i de França que amb la seva creació volen fer visible aquest crit i el seu compromís amb una societat que afirma pacíficament, des de fa anys, la seva voluntat de llibertat i que observa astorada la manca de reacció per un fet de gran gravetat.

Cadascun dels artistes disposa d'una de les urnes del referèndum del 1-0 i fa la seva creació per tal de realitzar aquesta denúncia. Tots els artistes han mostrat el seu compromís pel dret a la democràcia i pel dret a decidir, i cedeixen el seu treball per a la caixa de solidaritat per ajudar a les famílies dels presos i per a la defensa ciutadana de la democràcia

**55 ARTISTES PER
LA LLIBERTAT**

CATÀLEG

S'està treballant en la publicació d'un catàleg on diferents especialistes analitzaran els esdeveniments des de diverses perspectives i mirades. Des d'un poeta i activista cultural com Vicenç Altaió, un historiador i crític d'art com Joan M. Minguet, un filòsof com Xavier Antich, un periodista com Vicent Partal i un geògraf com Joan Becat.

Es reproduiran totes les obres de l'exposició, amb fotografies de Robin Townsend, i cadascun dels artistes escriurà un text on reflexionarà sobre el significat de la seva obra i de conceptes com la democràcia i llibertat.

El catàleg i l'exposició també presentaran unes imatges de Georges Bartoli dels esdeveniments de la tardor 2017 realitzades per al diari «Le Monde».

Disseny del catàleg: David Torrents

DISSENY MUNTATGE DE L'EXPOSICIÓ :

Jordi Tolosa i Lola Mas.

ESPAI AUDIOVISUAL

L'exposició comptarà amb una projecció que mostrarà un resum del documental «Catalunya 1-0» amb imatges dels fets que es van produir aquell dia.

ACTIVITATS

D'acord amb els responsables de l'espai es pot preparar unes jornades amb diferents ponències al voltant de la llibertat, la democràcia i els mateixos fets de l'1 d'octubre.

55 ARTISTES PER LA LLIBERTAT

La totalitat de la projecció (38 minuts) es pot emetre uns dies determinats com a activitat de l'exposició.

ARTISTES PARTICIPANTS

FRANC ALEU

Barcelona, 1966

Ha destacat en els seus treballs en el món audiovisual fins al punt de rebre el Premi Nacional de Cultura (2012). Es forma inicialment com a fotògraf de moda però ben aviat comença la seva activitat escènica amb la Fura del Baus i Jaume Plensa. Ha realitzat treballs com *El somni* i ha dirigit vídeos i sèries de televisió, així com canals interactius i webs de televisió

<https://vimeo.com/user1935184>

NORA ANCAROLA

Buenos Aires, 1955

Artista que s'expressa a través de diferents llenguatges: pintures, fotografies, vídeos i instal·lacions on la imatge juga entre allò íntim i allò privat, en una clara voluntat de revisió de les normes que ens regulen. Habitualment la imatge i el text juguen uns papers complementaris en la seva obra.

www.noraancarola.com

MIQUEL ARNAUDIÈS

Ceret, 1942

Miquel Arnaudiès és un artista polifacètic -pintor, poeta i escriptor- profundament arrelat al Vallespir. La seva obra plàstica barreja matèries i objectes, entorn i família, poètica i compromís, i s'inscriu - sovint per denunciar-lo - en el temps econòmic i social contemporani. La veu del poeta, de l'artista, de l'home, participa de la reflexió filosòfica i política del seu temps i del seu lloc.

<http://michel.arnaudies.pagesperso-orange.fr>

BIEL BARNILS CARRERA

Barcelona, 1976

Activista de la paraula. Té estudis en humanitats, realització audiovisual, gestió cultural i arts aplicades a l'escultura. Fa molts anys que es dedica a recitar poesia, fer-ne tertúlies i presentar-ne llibres, però no ha publicat mai cap poema. Col·labora a diferents mitjans de comunicació i ha participat amb la seva obra escultòrica en diverses exposicions col·lectives.

<http://tintaxinesa.blogspot.com>

JACQUIE BARRAL

Besiers, 1947

L'obra de Jacquie Barral se centra sobre el dibuix i de manera perifèrica en altres tècniques: collage, gravat, escultura, fotografia, digital... La seva expressió alterna entre figuració i una aparent abstracció, una representació guiada pel gest i pel suport. Els llibres d'artistes també són una part important de la seva obra.

<https://www.jacquiebarral.com>

NÚRIA BATLLE

Barcelona 1958

Artista, treballa en diferents àmbits de l'art, fotografia, performances i poesia. Combina el seu treball artístic amb la docència com a professora a l'Escola Massana.

PERE BELLÈS

Terrassa, 1965

Artista que s'interessa pel paisatge i els materials tot interpretant les empremtes que les persones deixen al territori. Les seves planimetries urbanes i de l'arquitectura creen un llenguatge minimalista reforçat per un cromatisme intern.

<https://vimeo.com/239813874>

FABIEN BOITARD

Blois, 1973

La qüestió del mitjà escollit no es planteja mai a Fabien Boitard, barreja i juga amb la plasticitat de la pintura sense cap límit, vol que la seva pintura sigui desconcertant. Adopta un estil heterogeni i tècniques diverses «no tenim la mateixa relació de cara a una casa, a un arbre o a una persona per què traduir això amb la mateixa manera de pintar?».

<http://www.odileoms.com/fabien-boitard.php>

DANIÈLE BUSQUET

Perpinyà, 1945

L'enfocament artístic de Danièle Busquet és guiat pel concepte de «teclat sensorial» és a dir per una gran importància del suport i de les seves característiques sensorials, com també les de l'eina. Utilitza paper de vidre, paper carbó, plaques de radiologia, paper de cigarrets. Són els suports i les eines que determinen la creació.

<http://www.daniellebusquet.fr>

TOM CARR

Tarragona, 1956

Escultor català d'origen nord-americà que va iniciar el seu treball en l'escultura amb materials com la fusta i l'acer i que ha anat desenvolupant la seva trajectòria fins a esculpir la llum i crear les seves formes d'esperit minimalista. A través dels mínims elements la seva obra s'endinsa en la profunditat de la forma i el contingut.

http://www.tomcarrstudio.com/tom_carr/Tom_Carr.html

FRANCESCA CARUANA

Casablanca, 1953

Artista abstracta, Francesca Caruana barreja pintura, dibuix, escultura i instal·lacions amb ossos i objectes. Temes figuratius poden ser subjacents, reinterpretats dins la construcció d'espais plàstics entre buit i saturat, matèries fibroses i la línia, el detall i el tot.

<https://www.francesca-caruana.com>

PASCAL COMELADE

Montpeller, 1955

Músic, compositor singular i de renom, Pascal Comelade és un creador polifacètic. Música i creació plàstica formen part del seu "plat combinat" d'una gran coherència, unicitat de temes i de pràctiques, collages, assemblatges, citacions ... cultura rock, cultura popular nord-catalana, còmics...

<http://www.pascal-comelade.fr>

ROGER COSME ESTÈVE

Nefiac, 1945

Revelat al principi dels anys 80, Roger Cosme Estève ha estat sempre fidel a la pintura, sense dissociar el sagrat de la seva pràctica artística, però no ha eludit les possibilitats tecnològiques, s'ha interessat per la instal·lació, per la performance, el vídeo, particularment en el seu període *Land art*. També treballa el grafisme i els llibres d'artista. La seva obra és present a moltes col·leccions públiques i privades.

<https://cosme-estève.com>

JOËL DESBOUIGES

Malhac, 1950

Originari del Llemosí, l'artista diu que ha nascut realment a la ciutat del Fauvisme, Cotlliure, el 1967. Pintures, dibuixos, objectes neixen d'aquesta relació singular de l'artista amb la natura, l'art i la història. Configuren una obra rica i abundant que mescla de manera íntima l'home amb la fauna i la flora.

<http://www.desbouiges.fr>

QUIM DOMENE

Olot, 1948

Practica diferents disciplines, especialment la pintura combinada amb altres tècniques, però també la reprografia, les instal·lacions i l'escultura. Aquesta última sobretot en la realització d'obra pública. Les seves obres s'estructuren en sèries temàtiques i estilístiques.

www.quimdomene.com

PHILIPPE DOMERGUE

Clarmont d'Erau, 1957.

Philippe Domergue inicia el seu treball artístic amb l'acte de fotografiar i el prorroga en el camp de la imatge, del collage o de la instal·lació. Posa la imatge en relació amb l'espai, els objectes, la memòria o bé l'actualitat, per despertar la nostra consciència i interrogar la nostra percepció del món.

<https://www.philippedomergue.fr>

PEP DURAN ESTEVA

Vilanova i la Geltrú, 1955

Escultor, pintor i escenògraf ha centrat el seu treball en la construcció, la representació, i la posada en escena en l'espai. Ha destacat per la seva capacitat de transfigurar l'escultura transformant-la en instal·lació i arquitectura fins a arribar a un punt de simbiosi entre ambdues disciplines. Atorga gran importància a la recerca i reconstrucció de moviments i d'idees. D'aquesta manera, a les seves obres es juxtaposa la recuperació de la memòria amb la recerca de nous significats.

https://ca.wikipedia.org/wiki/Pep_Duran_Esteva

IGNASI ESTEVE I BOSCH

Girona, 1963

Des dels anys vuitanta desenvolupa la producció pictòrica en l'entorn de Girona i l'Empordà. La complementarietat i la saturació cromàtica esdevenen la recurrència visual que acompanya cossos sensuals i les imatges oníriques i ornamentals. La mirada pictòrica s'escampa vers el territori mitjançant accions d'implicació veïnal o en la materialització de projectes de jardineria i paisatgisme.

<https://blog.ignasiesteve.cat>

JOAN FONTCUBERTA

Barcelona, 1955

Artista, assagista, crític i promotor ha rebut nombrosos reconeixements com el Premio Nacional de Fotografía (1998) o Chevalier de l'Ordre des Arts et des Lettres (1994). Tant a les seves obres fotogràfiques com teòriques posa en dubte la realitat amb una intenció que apel·la als observadors i la seva consciència crítica.

<https://www.fontcuberta.com>

MARC FOURQUET

Ceret, 1953

Pintor ultra-local i universal, Marc Fourquet barreja temes nodrits de la iconografia rossellonesa i tècniques diverses. Les seves pintures juguen amb transparències, recobriments, són estructurades per un dibuix d'una gran potència. Amb el pas del temps és el dibuix que acaba essent el protagonista principal de la seva obra en assemblatges i collages de dibuixos diversos.

<http://www.odileoms.com/marc-fourquet.php>

GABRIEL

Badalona, 1954

Escultor de reconeguda trajectòria artística, a les seves obres aconsegueix establir, mitjançant la creació d'artefactes màgics, un diàleg entre les formes orgàniques extretes de la natura i el component artificial dels seus materials. Aquesta dicotomia permet a l'artista submergir-se en tot allò que forma part del seu imaginari artístic: la incertesa del destí, l'angoixa existencial i l'anhel metafísic.

<http://www.gabrielesculptor.cat>

JESÚS GALDÓN

Barcelona, 1967

Artista que es defineix com a artista-artesà ja que, poden classificar-se com a post-conceptual, destaca la perfecció dels seus acabats sobre qualsevol tipus de material. Ha mantingut sempre un permanent diàleg amb la tradició pictòrica tot i que percep les seves exposicions com a instal·lacions, amb permanents al·lusions a la memòria cultural i a la singular manera que l'home ha teixit el que podríem anomenar tradició.

JORDI ISERN

Barcelona, 1962

Doctor en Belles Arts, Jordi Isern treballa a l'Empordà. La seva obra es mou entre realisme i abstracció, dos mons antagonics. Li agrada aquesta frontera, arribar a una relació plàstica des d'una excusa figurativa. Necessita la confrontació amb el suport paper, ferro, fusta, capes i capes com el pas del temps. Es crea una pell que parla de la memòria, un territori on se sent molt còmoda.
<http://www.jordiisern.net>

SALVADOR JUANPERE

Vilaplana, 1953

Escultor que ha desenvolupat la seva obra a partir d'una clara proximitat amb les tradicions minimalista i povera. En els darrers anys, el seu treball ha desenvolupat com a tema central de la seva obra la poetització de les seves eines; i així, peanyes, encluses, palets o caixes d'eines. Aquesta focalització en la tasca de l'escultor s'amplifica també amb les cites literals d'artistes històrics (Bernini, Oteiza, Beuys, Judd o Penone).
<http://www.juanpere.com>

PATRICK JUDE

Perpinyà, 1944

«Per tal de matisar, podríem dir que Patrick Jude sovint és turmentat per un llarg crit interior que els erraments del món susciten o reactiven.» François Bazzoli.
<http://www.patrick-jude.com>

EMMANUELLE JUDE

Orleans, 1970

En ressonància amb aquest territori nord-català, tallat de temporades, Emmanuelle Jude qüestiona el turista de la Costa Vermella. El seu treball sempre planteja la noció làbil d'espai i de frontera. La seva pintura és manierista, quasi hiper-realista, i dóna una gran importància al color.
<http://www.odileoms.com/emmanuelle-jude.php>

BKB, (BRIGITTE KÜHLEWINDBRENNSTUHL)

Veckenstedt, Alemanya de l'Est, 1949

Abans de dedicar-se a la pintura BKB era dibuixant industrial, dissenyadora gràfica, il·lustradora. Fou empresonada un any per haver volgut passar a l'oest. La seva pintura sembla que sovint estigui al límit de l'abstracció però es revela carregada d'històries de la intimitat de l'artista. La seva paleta és reduïda: negre, roig, blanc, els colors de la revolta i de la presó.
<http://brigittekuhlewindbrennstuhl.blogspot.fr/p/saint-genis.html>

DELPHINE LABEDAN

Pau, 1981

Professora de dibuix i coordinadora de l'Escola Municipal de Belles-arts de Salt, Delphine Labedan treballa grans suports -paper, tela o fusta- emprant diferents tècniques com l'aquarel·la, el carbó, els pastels, la tinta, l'acrílic i la tècnica mixta. La seva preferència és per uns papers manufacturats de Banyoles, de grans dimensions, i que poden ser rodons.
<http://www.delphinelabedan.com>

LOLA LASURT

Barcelona, 1983

Amb els seus projectes treballa aspectes del des-temps esquivant la doctrina històrica com una empresa oberta i auto-crítica. Analitza el passat recent caracteritzat per un canvi de paradigma dintre del social, del polític i d'allò auto-referencial del mateix món de l'art.

www.lolalasurt.com

ANTONI LLENA

Barcelona, 1943

Antoni Llena ha desenvolupat la seva tasca creativa en diferents camps de l'activitat artística tot treballant des del món de les idees i els conceptes. A partir d'un punt d'atemporalitat i equilibri i la utilització de materials pobres posa en relleu l'equilibri i la fragilitat.

La fragilitat de la seva obra s'expressa a les seves obres monumentals amb peces que mostren un fort equilibri de forces entre els diferents materials.

ANNA LLIMÓS

Barcelona, 1989

Artista que malgrat la seva joventut ha fixat el seu treball en la relació que tenim amb l'espai -temps. L'empremta de la memòria en les nostres activitats quotidianes i en els objectes que utilitzem i que sovint resten oblidats però que malgrat això no deixen de marcar-nos.

FRANCESCA LLOPIS

Barcelona, 1956

Artista que utilitza la pintura, el dibuix, el vídeo i les performances per fer una traducció pràctica i poètica del principi de llibertat que regeix la seva creació. Per a aconseguir-ho no utilitza cap tipus de tendència o estratègia sinó que permet l'expressió del caos interior per fer que la pintura, el dibuix o la imatge en moviment siguin l'instrument sobre el que planteja les seves propostes.

<http://www.francescallopis.com>

ASSUMPCIÓ MATEU

Girona, 1952

Artista polifacètica que ha desenvolupat la seva obra en diferents camps com la pintura, instal·lacions escultòriques, llibres d'artista, poemes visuals i gravat. La seva obra és de caràcter informalista poètic, utilitzant la naturalesa com a metàfora pel seu treball, diàlegs entre la pell i l'interior, la llum i la fosca, el tot i el fragment. Percepció de l'espai intern, consciència d'estar a dins, de sentir-se immers, inter-relació de la presència externa amb l'absència oculta.

<http://www.assumpciomateu.com>

maro (ODILE MAROT)

Perpinyà,

Maro defineix la seva sensibilitat, els seus dubtes, la seva relació a l'altre com una introspecció, un espai de confluències on pintura, escultura, dibuix i collages es barregen per crear un nou llenguatge. Les coses apareixen, imprecises, i permeten cadascú veure el que vol.

<https://vimeo.com/143085227>

ENRIC MAURI

Cardedeu, 1957

Treballa de manera multidisciplinària la pintura, l'escultura, la fotografia, el vídeo i la instal·lació. Com a artista visual ha exposat a galeries d'arreu del món i és molt conegut per les art-accions amb les quals manifesta les seves reivindicacions. Maurí ha instal·lat el seu centre d'art contemporani als afores de Cardedeu, al Vallès Oriental.

<http://enricmauri.blogspot.com>

CARME MIQUEL

Barcelona, 1957

Artista i pedagoga ha realitzat sempre un treball basat en el color. La seva evolució ha anat des de les formes figuratives a l'abstracció dels elements en un treball de recerca sobre el color... El seu treball, en contínua experimentació, supera la tela per recrear volums i espais sempre amb el color com a element conductor.

<http://www.carmemiquel.cat>

PERE NOGUERA

La Bisbal d'Empordà, 1941

La seva pràctica artística es fonamenta en el procés, en la deconstrucció i la fragmentació. Ha desenvolupat treballs sobre els processos conceptuals de la fotografia i l'electrografia, essent un dels pioners dels treballs amb fotocòpies a la dècada de 1970. Així mateix, ha aprofundit en el concepte d'arxiu com a "ready-made", a partir de fotografies i films trobats que exposen una manera d'entendre la imatge i el seu procés. Aquesta tasca, l'ha anat revisant en els últims temps d'acord amb els nous procediments digitals i amb altres tècniques com la ceràmica.

https://ca.wikipedia.org/wiki/Pere_Noguera

GILLES OLRÉ

Saint-Germain-en-Laye, 1956

Gilles Olry pinta, dibuixa, cola, escriu, inventa, barreja, tira colors, juga amb les formes, conta mil històries, exulta, riu dels altres i de d'ell mateix, erotitza personatges; tot això en la mateixa obra. Les seves pintures són sorprenents, espontànies, alliberades dins un procés tècnic perpètuament inventat.

<http://www.gillesolry.com>

FREDERIC PERERS

Barcelona, 1974

El record, el rastre, l'arxiu i l'homenatge són gairebé sempre presents en el seu treball. De vegades amb inscripcions i instal·lacions en l'espai públic que pivoten sobre la memòria del lloc on intervé. També a través d'inventaris, amb els quals rellegeix el pas del temps, la subordinació política, les vicissituds de la llengua, entre més coses.

www.fredericperers.cat

ENRIC PLADEVALL

Vic, 1951

Escultor que busca a través de les seves obres l'equilibri entre art i natura, ha treballat amb tot tipus de material amb un domini de les formes orgàniques. Valora de manera molt especial la relació amb la matèria treballada, considera que l'art és una forma de coneixement equiparable a la ciència. Enric Pladevall va ser un dels impulsors del Manifest d'Artistes visuals pel dret a decidir el 2014.

<http://www.pladevall.com>

XEVI PRAT

Olot, 1963

Director creatiu de "demaneragrafica", empresa dedicada al disseny i a la comunicació. El seu treball artístic és sempre fidel a una estètica pulcra i minimal i amb un acurat interès en el treball tipogràfic. Normalment les seves obres tendeixen a un desdoblament de la realitat i a una experimentació gràfica.

www.demaneragrafica.com

JAUME RIBAS

Palou, 1944

Pintor que arriba a l'abstracció després d'un procés de revisió i síntesi que el porta a la simplificació de la superfície pictòrica i a la recuperació de les formes geomètriques bàsiques com a ritmes, contrapunts, construccions, divisions i significacions de l'espai, tant en el sentit de signe com d'extensió simbòlica del seu missatge geomètric.

<https://www.youtube.com/watch?v=0-iSx9UM0Xg>
<https://www.youtube.com/watch?v=0-iSx9UM0Xg>

ANTÒNIA RIPOLL

Barcelona, 1961

Viu i treballa a les Terres de l'Ebre on desenvolupa tasques de gestió i dinamització cultural i de pedagogia artística. La seva tasca creativa es desenvolupa al voltant de la pintura amb incursions a altres disciplines com la intervenció i la instal·lació.

ANDRÉ ROBER

La Plaine-des-Palmistes, 1955

André Rober és un pintor, poeta -essencialment en llengua crioll- de la Reunió; i editor francès. Políticament i socialment molt implicat, desenvolupa la seva creació suscitant la dels altres, construint ponts entre la cultura criolla i l'europea, ja sigui a través de les edicions K'A o a través de la seva Galeria 13 a Illa de Tet.

<http://andre.rober.free.fr>

DOLORS RUSIÑOL MASRAMON

Vic, 1959

La seva pintura està construïda a partir d'instantos fugaçs. Beu de la vida i de la història de l'art. Combina la tensió i la serenor. La figuració en les seves obres s'articulen a partir del collage, furgant més enllà del que veuen els nostres ulls i els personatges de les seves pintures habitant en una realitat paral·lela.

www.rusinolmasramon.com

ESTEVE SABENCH

Perpinyà, 1956

Dissenyador gràfic al museu d'Art Modern de Ceret, li agrada mesclar tècniques i mitjans de comunicació diferents: dibuix, pintura, escultura, foto, projeccions... per construir unes obres de caràcter narratiu o poètic.

<http://www.musee-ceret.com/mam/exposition.php?expo=103&statut=realise>

GERARD SALA

Tona, 1942

La seva pintura s'expressa sobre uns pilars que al llarg de la seva trajectòria s'han manifestat com a constants: humanisme, natura, poètica i espiritualitat. A través d'una gestualitat directament representativa de la identitat amb els objectes i el seu entorn a la seva obra s'imposa la mirada directa sobre la textura, que immediatament ofereix la força d'un discurs generós i ric.

<http://gerardsala.com>

CARME SANGLAS

Barcelona, 1953

Pintora creadora d'un llenguatge iconogràfic íntim en el qual les emocions i les vivències van creant canals comunicatius amb l'espectador a través de les creacions impregnades d'elements i recursos formals que s'entrellacen a la memòria i les tradicions.

www.carmesanglas.cat

CLARET SERRAHIMA

Barcelona, 1950

Dissenyador gràfic que no ha deixat en cap moment d'utilitzar el dibuix com a eina de treball i d'expressió. Ha estat el creador del logo i/o la imatge corporativa d'entitats destacades com l'Institut Ramon Llull, el Bulli, el Futbol Club Barcelona, Catalunya Caixa o l'Ajuntament de Barcelona.
<https://clasebcn.com>

SERVAND SOLANILLA

Olot, 1970

El suport vídeo, la dramatúrgia de la gestualitat i l'autorepresentació com a formes d'emancipació són els eixos a partir dels quals gira l'últim grup de treballs, que centren l'atenció en el gènere del retrat i en les dinàmiques d'interacció simbòlica.
<http://www.servandsolanilla.com>

DAVID TORRENTS I IACQUELINE MOLNAR

Barcelona, 1971

Dissenyador multidisciplinar que sempre s'ha manifestat molt proper a l'art i especialment a tot el que fa referència a l'art urbà. Ha treballat en diferents projectes comercials i no comercials i ha treballat a Amsterdam, Budapest i Barcelona.
Treballa en el camp de la docència i ha rebut nombrosos premis internacionals.

FRANCESC TORRES

Barcelona, 1948

Artista reconegut sobretot per ser pioner en el llenguatge de les videoinstal·lacions, tot i que també treballa la pintura, la poesia, l'escultura o la fotografia entre d'altres. És comissari i assagista en diverses publicacions i diaris. Les seves creacions es mouen en el camp conceptual, filosòfic i de la reflexió sociològica. Ha realitzat nombrosos vídeos i videoinstal·lacions en els quals analitza l'origen humà d'accions agressives o que impliquen l'existència d'un adversari, construint analogies i metàfores sobre les formes de comportament humà respecte a l'agressió.
<http://catalogo.artium.org/book/export/html/326>

MONTSE VENDRELL

París, 1959

Mestre i pedagoga. Actualment, la seva obra es construeix en un permanent homenatge a la natura, on la descripció d'allò visible i d'allò no perceptible al·ludeix a la seva dimensió inabastable i fascinant.

CHRISTIAN VILA

Ceret, 1953

Assenyalat per Joan Ponç quan deixa Ceret el 1982, Christian Vila interromp la seva carrera de pintor reconegut, però és presoner d'una marca de fàbrica i d'una imatge. Fa 18 anys que és conseller artístic de la galeria Odile Oms, i que experimenta. Les obres recents de la sèrie "Nature" fan alternar formes plenes, monocroms on s'inscriuen grafismes fulgurants, com records de passejades i buits blancs.
<http://www.christianvila.fr>

MARGA XIMENEZ

Barcelona, 1950

Artista plàstica, escultora, gestora cultural, il·lustradora de diferents llibres i docent. Cofundadora (juntament amb Nora Ancarola) de l'espai interdisciplinar *MX Espai 1010*, així com de l'editorial de "llibres d'artista" Edicions1010. Treballa com a professora de tècniques tèxtils a la Facultat de Belles Arts de Barcelona.

URNES

FITXA TÈCNICA

Comissariat:

Fina Duran, finaduranriu@hotmail.com
Esteve Sabench, estevesabench@gmail.com,

Producció i organització:

Comitè de solidaritat Catalana - Catalunya nord
Hervé Pi, herve.pi@josoc.cat

**55 ARTISTES PER
LA LLIBERTAT**

FRANC ALEU

«En mesón Felipe, quien no paga ... cobra!»

Febrer 2018.

Tècnica mixta, vara de castanyer, vots i urna. 48 x 45 x 34. vara : 70 x 5,5 cm

NORA ANCAROLA

«Urna d'or »

2018. Pa d'or.r.

48 x 45 x 37 cm.

PASCAL COMELADE

« El Repúblicofon »

Gener 2018. Tècnica mixta.

48 x 49 x 100 cm

FRANCESCA CARUANA

« Font blava »

Desembre 2017.

Acrílic i carbó vegetal, objectes i cordes.

48 x 48 x 100 cm

ROGER COSME ESTEVE

« Corbs »

Febrer 2018. Tècnica mixta.

48 x 45 x 37 cm.

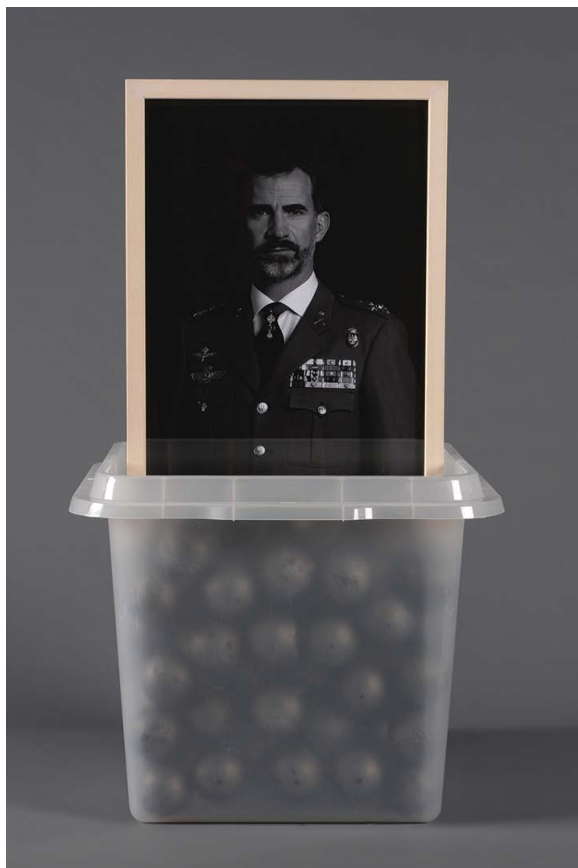

IGNASI ESTEVE I BOSCH

« L'arca »

Gener 2018. Oli i esmalt daurat.

62 x 45 x 37 cm.

QUIM DOMENE

« Retrats »

Gener 2018. Fotografies i objectes
48 x 45 x 78 cm

JORDI ISERN

« Una urna del referèndum del 1-0 pintada amb esmalt sintètic negre, quatre filferros, quatre gravats enrotllats, quatre cartes enrotllades, quatre paquets de plàstic, escrits de bolígraf dels controls de seguretat de les presons, reixat »

Realitzat al gener del 2018, just retornats els paquets.

Tècnica mixta.

48 x 45 x 65 cm

ASSUMPCIÓ MATEU

« Esperança »

Febrer 2018. Tècnica mixta.

55 x 60 x 60 cm

FRANCESCA LLOPIS

« Una barbaritat »

2018. Tècnica mixta..

160 x 100 x 40 cm

ENRIC PLADEVALL
« In Memoriam 1 octubre 2017 »
 2018. Tècnica mixta..
 88 x 45 x 62 cm

FREDERIC PERERS
« Afer intern »
 Febrer 2018. Tècnica mixta
 88 x 45 x 37 cm

ANTONIÀ RIPOLL

« Llavors (som) llavor »

Gener 2018. Intervenció assamblage

105 x 62 x 45 cm

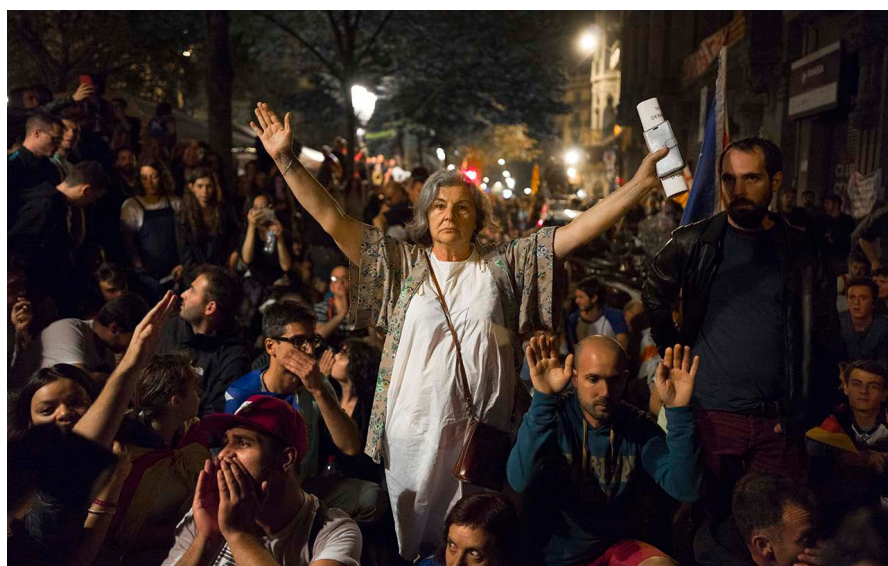
FRANCESC TORRES

« Cronica democràtica o el syndrome de Creont »J

Gener 2018. Assemblatge.

105 x 62 x 45 cm

URNES

55 ARTISTES PER
LA LLIBERTAT

GEORGES BARTOLI

« Els tres mesos que van canviar Catalunya... i Espanya !. »

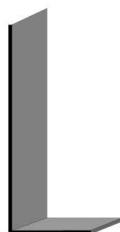
**55 ARTISTES PER
LA LLIBERTAT**

GEORGES BARTOLI

«Els tres mesos que van canviar Catalunya... i Espanya !.»

A paret

11. Vila
12. Fourquet
10. Bellès

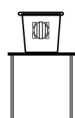

70

180

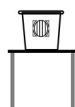

Individual 60 x 60 cm

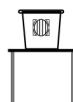
alçada de 100

21. Esteve
22. Gabriel
25. Mauri
27. Ribas
29. Rusiñol
30. Sala

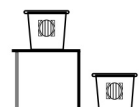
alçada de 80

19. Domene
20. Duran
23. Isern
26. Pladevall
32. Torres
33. Ximenez
34. Juanpere

alçada de 60

16. Caruana
17. Comelade
23. Isern

alçada de 60

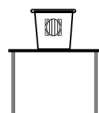
18. Cosme +15. Ancarola

100 x 100 cm

24. Mateu

Individual 90 x 60 cm

14. Aleu

31. Serrahima

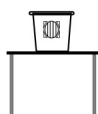

53. Fontcuberta

100 x 100 cm

Individual 140 x 60 cm

28. Ripoll